

1) דניאל פרק ט

(א) בַּשָּׁנָה אַחַת לְדַרְיוֹשׁ בֶּן אַחַשְׁוֵרוֹשׁ מִזְרַע מְדֵי אֲשֶׁר הִמְלִיךְ עַל מְלָכוֹת כְּשָׂדִים : (ב) בַּשָּׁנָה אַחַת לְמָלְכוֹ אֲנִי דָנְיָאֵל בִּינְתִי בְּסַפְרִים מְסַפְרֵי הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיָה דָבָר ה' אֶל יִרְמְיָה הַנְּבִיא לְמַלְאוֹת לְחַרְבוֹת יְרוּשָׁלַם שְׁבַעִים שָׁנָה :

(כ) וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְנַדֵּחַ חַטָּאתִי וְחַטָּאת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּיל תְּחִנָּתִי לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵי עַל הַר קָדֵשׁ אֱלֹהֵי : (כא) וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר בְּתַפְלָה וְהָאִישׁ גַּבְרִיאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּחִזּוֹן בְּתַחֲלָה מֵעַף בִּיעוֹף נִגַּע אֵלַי כְּעַת מִנְחַת עָרֵב : (כב) וַיָּבֹן וַיְדַבֵּר עִמִּי וַיֹּאמֶר דָּנְיָאֵל עֲתָה יִצְאֵתִי לְהַשְׁפִּילְךָ בֵּינָה : (כג) בְּתַחֲלֹת תַּחֲנוּנֶיךָ יִצְאָ דָבָר וְאֲנִי בָאתִי לְהַגִּיד כִּי חֲמוּדוֹת אֶתָּה וּבֵין בְּדָבָר וְהָבֹן בְּמַרְאָה : (כד) שְׁבַעִים שְׁבַעִים נְחִתָּךְ עַל עֲמֻדָּה וְעַל עִיר קָדְשְׁךָ לְכֹלֵה הַפֶּשַׁע וּלְחַתֵּם וּלְחַתֵּם חַטָּאוֹת חַטָּאת וּלְכַפֵּר עוֹן וּלְהַבִּיא צְדָקָה לְעַמִּים וּלְחַתֵּם חִזּוֹן וּנְבִיא וּלְמַשֵּׁחַ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים :

1) Daniel – Chapter 9

1. In the first year of Darius, the son of Ahasuerus of the seed of Media, who was crowned over the kingdom of the Chaldeans. 2. In the first year of his reign, I, Daniel, contemplated the calculations, the number of the years that the word of the Lord had come to Jeremiah the prophet, since the destruction of Jerusalem seventy years...

20. While I was speaking, praying, and confessing my sin and the sin of my people Israel, and laying my supplication before the LORD my God on behalf of the holy mountain of my God—
21. While I was uttering my prayer, the man Gabriel, whom I had previously seen in the vision, was sent forth in flight and reached me about the time of the evening offering. 22. He made me understand by speaking to me and saying, “Daniel, I have just come forth to give you understanding. 23. A word went forth as you began your plea, and I have come to tell it, for you are precious; so mark the word and understand the vision. 24. “Seventy weeks have been decreed for your people and your holy city until the measure of transgression is filled and that of sin complete, until iniquity is expiated, and eternal righteousness ushered in; and prophetic vision ratified, and the Holy of Holies anointed. 25. And you shall know and understand that from the emergence of the word to restore and to rebuild Jerusalem until the anointed king [shall be] seven weeks, and [in] sixty-two weeks it will return and be built street and moat, but in troubled times.

2) סדר עולם רבה (ליינר) - פרק כח

רבי יוסי אומר שבעים שבעים (שם /דניאל ט' כ"ה/), משחרב בית ראשון ועד שחרב בית אחרון, שבעים לחרבנו וארבע מאות (ועשרה) [ועשרים] לבנינו, ומה תלמוד לומר שבעים שבעים, אלא שהיתה גזירה גזורה קודם לשבעים שנה, וכן הוא אומר והיו ימיו מאה ועשרים שנה (בראשית ו ג), ואומר בשנת שש מאות שנה לחיי נח וגו' (שם /בראשית ז יא/), אפשר לומר כן, אלא שהיתה גזירה גזורה קודם למאה ועשרים שנה, וכן הוא אומר ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם (ישעיה ז ח), ואותה שנה שנת ד' לאחו היתה, אפשר לומר כן, אלא שהיתה גזירה גזורה מימי עמוס שנתים לפני הרעש, שנאמר כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישאל גלה יגלה מעל אדמתו (עמוס ז יא).

2) Seder Olam Rabbah – Chapter 28

R' Yossi says "...seven weeks..." (Daniel 9:25) From the destruction of the First Temple until the destruction of the Second Temple – seventy years of destruction and four hundred and twenty years of a built Temple. Why does the verse say seven weeks? (Since Daniel received this prophecy at the end of the seventy years of destruction)- Because the decree was decreed seventy years before. In the same manner it says "...and his days shall be a hundred and twenty years." (Genesis 6:3 – compare to Genesis 5:32) Is this possible? Rather, the decree was decreed one hundred and twenty years previous. So too it says "...and in another sixty-five years, Ephraim shall be broken, no longer to be a people." (Isaiah 7:8) That year was the fourth year of the reign of Achaz, so how could the verse say this? Rather, the

decree was decreed from the time of Amos, two years before the earthquake, as it says “For so said Amos; Jeroboam shall die by the sword, and Israel shall be exiled off its land.” (Amos 7:11)

3) דניאל - פרק יא

(א) וַאֲנִי בִשְׁנַת אַחַת לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּדִי עָמְדִי לְמַחְזִיק וּלְמַעֲוֹז לוֹ: (ב) וַעֲתָה אָמַת אֲגִיד לָךְ הִנֵּה עוֹד שְׁלֹשָׁה מְלָכִים עֹמְדִים לְפָרֶס וְהַרְבִּיעִי יַעֲשִׂיר עֹשֶׂר גְּדוֹל מִכָּל וּכְחֻזְקָתוֹ בְּעִשְׂרוֹ יַעִיר הַכֹּל אֶת מַלְכוּת יָוֶן: (ג) וְעַמְד מֶלֶךְ גְּבוּר וּמְשַׁל מִמְּשָׁל רַב וְעֹשֶׂה כְּרָצוֹנוֹ: (ד) וְכַעֲמָדוֹ תִשָּׁבֵר מַלְכוּתוֹ וְתִחַץ לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם וְלֹא לְאַחֲרֵיתוֹ וְלֹא כְּמִשְׁלוֹ אֲשֶׁר מִשַּׁל כִּי תִנְתַּשׁ מַלְכוּתוֹ וְלְאַחֲרֵים מִלְּבַד אֲלֶּה:

3) Daniel - Chapter 11

1. “In the first year of Darius the Mede, I took my stand to strengthen and fortify him. 2. And now I will tell you the truth: Persia will have three more kings, and the fourth will be wealthier than them all; by the power he obtains through his wealth, he will stir everyone up against the kingdom of Greece. 3. Then a warrior king will appear who will have an extensive dominion and do as he pleases. 4. But after his appearance, his kingdom will be broken up and scattered to the four winds of heaven, but not for any of his posterity, nor with dominion like that which he had; for his kingdom will be uprooted and belong to others beside these.

4) תלמוד בבלי - מסכת ראש השנה דף ג עמוד ב

תנא: הוא כורש, הוא דריוש, הוא ארתחשסתא. כורש - שמלך כשר היה, ארתחשסתא - על שם מלכותו, ומה שמו - דריוש שמו.

4) Babylonian Talmud - Rosh Hashanah 3b

It was taught in a baraita: He is Cyrus, He is Darius, He is Artachashta. Cyrus (*Koresh*) because he was a legitimate (*kosher*) king, Artachashta – because of the title of his kingdom, and what was his name? Darius.

5) Ezra – Chapter 1, Verses 1-7

6) ירמיהו - פרק כה

(א) הַדָּבָר אֲשֶׁר הִזָּה עַל יִרְמְיָהוּ עַל כָּל עַם יְהוּדָה בְּשָׁנָה הָרְבִיעִית לַיהוֹנָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה הָרְאשֻׁנִית לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: (ב) אֲשֶׁר דָּבַר יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא עַל כָּל עַם יְהוּדָה וְאָל כָּל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר: (ג) מִן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַיֹּאשִׁיָּהוּ בֶן אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה זֶה שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הִזָּה דָּבַר ה' אֱלֹהֵי נְאֻדָּבָר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁכֶּם וְדָבַר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם:

(יא) וְהִיִּתָּה כָּל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחִרְבָּה לְשָׂמָה וְעַבְדוֹ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל שְׁבַעִים שָׁנָה: (יב) וְהִזָּה כְּמִלְאוֹת שְׁבַעִים שָׁנָה אֶפְקֹד עַל מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַל הַגּוֹי הַהוּא נֹאֵם ה' אֶת עֲוֹנָם וְעַל אָרֶץ כְּשָׂדִים וְשִׁמְתֵי אֹתוֹ לְשִׁמְמוֹת עוֹלָם:

6) Jeremiah - Chapter 25

1. The word which came to Jeremiah concerning all the people of Judah, in the fourth year of King Jehoiakim son of Josiah of Judah, which was the first year of King Nebuchadrezzar of Babylon. 2. This is what the prophet Jeremiah said to all the people of Judah and to all the inhabitants of Jerusalem: 3. From the thirteenth year of King Josiah son of Amon of Judah, to this day—these twenty-three years—the word of the LORD has come to me. I have spoken to you persistently, but you would not listen...

11. This whole land shall be a desolate ruin. And those nations shall serve the king of Babylon seventy years. 12. When the seventy years are over, I will punish the king of Babylon and that nation and the land of the Chaldeans for their sins—declares the LORD—and I will make it a desolation for all time.

7) The Cyrus Cylinder (New translation by Irving Finkel)

I am Cyrus, king of the universe, the great king, the powerful king, king of Babylon, king of Sumer and Akkad, king of the four quarters of the world, son of Cambyses, the great king,, king of the city of Anshan, grandson of Cyrus, the great king, ki[ng of the ci]ty of Anshan, descendant of Teispes, the great king, king of Anshan, the perpetual seed of kingship, whose reign Bel and Nabu love, and with whose kingship, to their joy, they concern themselves.

When I went as harbinger of peace i[nt]o Babylon I founded my sovereign residence within the palace amid celebration and rejoicing. Marduk, the great lord, bestowed on me as my destiny the great magnanimity of one who loves Babylon, and I every day sought him out in awe... All kings who sit on thrones, from every quarter, from the Upper Sea to the Lower Sea, those who inhabit [remote distric]ts (and) the kings of the land of Amurru who live in tents, all of them, brought their weighty tribute into Shuanna, and kissed my feet. From [Shuanna] I sent back to their places to the city of Ashur and Susa, Akkad, the land of Eshnunna, the city of Zamban, the city of Meturnu, Der, as far as the border of the land of Qutu - the sanctuaries across the river Tigris - whose shrines had earlier become dilapidated, the gods who lived therein, and made permanent sanctuaries for them. I collected together all of their people and returned them to their settlements, and the gods of the land of Sumer and Akkad which Nabonidus – to the fury of the lord of the gods – had brought into Shuanna, at the command of Marduk, the great lord, I returned them unharmed to their cells, in the sanctuaries that make them happy. May all the gods that I returned to their sanctuaries, every day before Marduk and Nabu, ask for a long life for me, and mention my good deeds, and say to Marduk, my lord, this: "Cyrus, the king who fears you, and Cambyses his son, may their ... [...] [.....]."

8) סדר עולם רבה (ליינר) פרק ל

הרי הוא אומר ושבי יהודיא בנין ומצלחין וגוי' (עזרא ו יד), ואין אתה מוצא לפרס מלכים אלא ב', כורש ודריוש, ולמדי ב', דריוש ואחשורוש, אלא הוא כורש, הוא דריוש, הוא ארתחשסתא, לפי שכל המלכות נקראת ארתחשסתא, כל שני מלכי מדי ופרס חמשים (ומאתים) [ושתים] שנה, וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשררים ומן העם והנתינים וכל ישראל וגוי' (נחמיה ז עב), ויאספו כל העם כאיש אחד וגוי' (שם /נחמיה/ ח א), ואומר ויעשו כל הקהל (הבאים) [השבים] מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע וגוי' (שם /נחמיה/ ח יז), אפשר לומר כן, אלא מקיש ביותן בימי עזרא לביאתן בימי יהושע, מה בימי יהושע נתחייבו במעשרות ובשמיטין וביובלות, וקדשו ערי חומה, אף ביאתן בימי עזרא נתחייבו במעשרות ובשמיטין וביובלות, וקדשו ערי חומה, והיו ששין ושמחין לפני המקום ב"ה, שנאמר ותהי שמחה גדולה מאד (שם /נחמיה ח' י"ז/), וכן הוא אומר והביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתך וירשתה וגוי' (דברים ל ה), מקיש ירושתך, לירושת אבתך, מה ירושת אבתך, בחידוש כל הדברים הללו, אף ירושתך בחידוש כל הדברים הללו, אי יכול תהי לכם ירושה שלישית, תלמוד לומר וירשתה, ראשונה ושניה יש לכם, שלישית אין לכם, והצפיר והשעיר מלך יון וגוי' הוא המלך הראשון (דניאל ח כא), ועמד מלך גבור וגוי' וכעמדו תשבר וגוי' (שם /דניאל/ יא ג), הוא אלכסנדרוס מקדון שמלך י"ב שנה, עד כאן היו הנביאים מתנבאים ברוח הקדש, מכאן ואילך, הט אזנך ושמע דברי חכמים (משלי כב יז), שנאמר כי נעים כי תשמרם בבטנך וגוי', להיות בה' מבטחך (שם /משלי כ"ב ט"ו/), ונאמר הלא כתבתי לך שלשים וגוי', להודיעך קשט וגוי' (שם /משלי כ"ב א/), וכן הוא אומר, שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך (דברים לב ז), יכול זקני השוק, תלמוד לומר ויאמרו לך, הא למדת שזקן זה שקנה חכמה, רבי יוסי אומר מלכות פרס בפני הבית ל"ד שנה, מלכות יון מאה ושמונים, מלכות בית חשמונאי מאה ושלש, מלכות הורודוס מאה ושלש, מכאן ואילך צא וחשוב לחרבן הבית, ובגולה כותבין בשטרות למנין יוונים אלפא, ואלו הן שמונה מלכי יון, אלכסנדרוס מקדון, פירטון, שלימון, סליקס, סנטרוק, אנטיוך, אנטיוכס, גסקלגס, מפולמוס של אסורוס פול עד פולמוס של

אספסינוס שמונים שנה, אלו בפני הבית, מפולמוס של אספסינוס עד פולמוס של טיטוס כ"ד, ומפולמוס של טיטוס עד מלחמת בן כוזיבא (י"ו) [כ"ו] שנה, ומלחמת בן כוזיבא ב' שנים ומחצה (כ"ב) [נ"ב] שנה אחר חרבן הבית, היה רבי יוסי אומר מגלגלין זכות ליום זכות, וחובה ליום חובה, שנמצאת אומר כשחרב הבית בראשונה, אותו היום מוצאי שבת היה, ומוצאי שביעית היתה, ומשמרתו של יהויריב היתה, ותשעה באב היה, וכן שניה, ובזה ובזה הלויים עומדים על דוכן ואומרים שירה, ומה שירה אמרו, וישב עליהם את אונם וגוי' (תהלים צד כג),

8) Seder Olam Rabbah - Chapter 30

"And the elders of the Jews were building and succeeding with the prophecy of Haggai the prophet and Zechariah, the son of Iddo, and they built and founded it by the command of the God of Israel and by the command of Cyrus, Darius, and Artaxerxes, the king of Persia." (Ezra 6:14) Now there were only two Persian kings, Cyrus and Darius, and there were two Madean kings Darius and Ahasuerus. Rather, he is Cyrus, he is Darius, he is Artaxerxes because all the kings were called Artaxerxes. The total years of the kings of Maday and Persia were fifty-two. "And the priests, the Levites, the gatekeepers, and the singers, and some of the people, and the Nethinim, and all Israel dwelt in their cities, and the seventh month arrived, and the Children of Israel were in their cities." (Nechemia 7:73) "Now all the people gathered as one man to the square that was before the Water Gate, and they said to Ezra the scholar to bring the scroll of the Law of Moses, which the Lord had commanded Israel." (Nechemia 8:1) And it says "And all the congregation of the returnees from the captivity made booths and dwelt in the booths, for they had not done so from the days of Joshua the son of Nun until that day..." (Nechemiah 8:17) Can you really so that this was so? Rather the verse comes to connect the entrance into the land in the time of Ezra with that in the time of Joshua. Just as in the time of Joshua they became obligated for tithes, sabbatical years and Jubilees and sanctified the walled cities so too in the days of Ezra they became obligated for tithes, sabbatical years and Jubilees and sanctified the walled cities. "...and there was exceedingly great joy." (ibid.) And so too it says "And the Lord, your God, will bring you to the land which your forefathers possessed, and you will take possession of it, and He will do good to you, and He will make you more numerous than your forefathers." (Deuteronomy 30:5) The verse connects your act of possession to that of your fathers. Just as the possession of your fathers was marked by the beginning of all these things, so too your possession is marked by the beginning of all these things. If you think it possible that there will be a third act of possession, the Torah says 'and you will take possession of it' – there is a first and a second, but no third. "And the he-goat is the king of Greece, and the great horn that is between his eyes-that is the first king." (Daniel 8:21) "And a mighty king will arise and will rule a great dominion and do according to his will. And when he arises, his kingdom will be broken, and it will be divided to the four directions of the heavens..." (Daniel 11:3-4) This refers to Alexander of Macedon who ruled for 12 years. Until then the prophets prophesied with the divine spirit; from this time onward "incline your ear and hear the words of the wise." (Proverbs 22:17) As it says "for it is pleasant that you guard them in your innards; they will be established together on your lips. That your trust shall be in the Lord, I have made known to you this day, even you. (ibid. 18-19) And it says "Have I not written to you thirds with counsels and knowledge, to make known to you the certainty of the true words, to respond with words of truth to those who send you?" (ibid. 20-21) And so too it says "Remember the days of old; reflect upon the years of [other] generations. Ask your father, and he will tell you; your elders, and they will inform you." (Deuteronomy 32:7) Is it possible this is referring to the old men in the marketplace? The Torah says 'and he will tell you,' from this you learn that an elder is one who has acquired wisdom. R' Yossi says: the kingdom of Persia was thirty-four years before the Temple, the kingdom of Greece one hundred and eighty, the Hasmonean kingdom one hundred and three, the king of Herod one hundred and three. From this point on count according to the destruction of the Temple,

and in the exile they write their documents according to the important Greeks. ... From the war of Vespasian to the war of Titus was twenty-four and from the war of Titus until the war of Ben Koziba (Bar Kochba) twenty-six years. The war of Ben Koziba lasted for two and a half years, fifty two years after the destruction of the Temple. R' Yosi used to say: merit falls out on days of merit and difficulty on days of difficulty. When the First Temple was destroyed that day was motze Shabbat, and it was the end of the sabbatical cycle and it was the watch in the Temple of Yehoyariv, and it was the ninth of Av. So too of the Second Temple. On both days the Levites were standing on their risers giving praise, and what song were they singing? "And He returned upon them their violence, and for their evil, may He cut them off; may the Lord our God cut them off."

9) תלמוד בבלי - מסכת עבודה זרה דף ח עמוד ב

כשחלה רבי ישמעאל בר יוסי, שלחו ליה: רבי, אמור לנו שנים וגי דברים שאמרת לנו משום אביך. אמר להו: מאה ושמונים שנה קודם שנחרב הבית - פשטה מלכות הרשעה על ישראל...מאה ושמונים ותו לא? והתני רבי יוסי ברבי: מלכות פרס בפני הבית שלשים וארבע שנה, מלכות יון בפני הבית מאה ושמונים שנה, מלכות חשמונאי בפני הבית מאה ושלש, מלכות בית הורדוס מאה ושלש, מכאן ואילך צא וחשוב כמה שנים אחר חורבן הבית; אלמא מאתן ושית הו, ואת אמרת: מאה ושמונים הו! אלא עשרין ושית שנין קמו בהימנותיהו בהדי ישראל ולא אישתעבדו בהו, ואמטו להכי לא קא חשיב להו כשפשטה מלכות הרשעה על ישראל. אמר רב פפא: אי טעי האי תנא ולא ידע פרטי כמה הוה, לשייליה לספרא כמה כתיב וניטפי עלייהו עשרין שנין, ומשכח ליה לחומריה, וסימניך: זה לי עשרים שנה (אנכי) בביתך; אי טעי ספרא, נשייליה לתנא כמה חשיב ונבצר מינייהו עשרין שנין, ומשכח ליה לחומריה, וסימניך: ספרא בצירא, תנא תוספאה. תנא דבי אליהו: ששת אלפים שנה הוה העולם, שני אלפים תוהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, בעונותינו שרבו יצאו מהן מה שיצאו מהן. שני אלפים תורה מאימת? אי נימא ממתן תורה עד השתא, ליכא כולי האי, דכי מעיינת בהו, תרי אלפי פרטי דהאי אלפא הוא דהואי! אלא מואת הנפש אשר עשו בחרן, וגמירי, דאברהם בההיא שעתא בר חמשין ותרתין הוה, כמה בצרן מדתני תנא? ארבע מאה וארבעים ותמניא שנין הויין, כי מעיינת ביה מהנפש אשר עשו בחרן עד מתן תורה, ארבע מאה וארבעים ותמניא שנין הויין.

9) Babylonian Talmud – Avodah Zara 8b

When R' Yishmael bar Yosi was ill they sent word to him: Rabbi, tell us the two or three things which you told us in your father's name. He said to them: One hundred and eighty years before the Temple was destroyed Rome cast her rule over Israel...one hundred and eighty years prior to the Destruction. Was not the period longer?! For R' Yosi bar Rabbi taught: Persian rule lasted thirty-four years after the building of the Temple, Greece ruled one hundred eighty years during the existence of the Temple, the Hasmonean rule lasted one hundred three years during Temple times, the House of Herod ruled one hundred three years. From there on, one should count the years as from the Destruction of the Temple. Hence we see that it was two hundred six years, yet you say one hundred eighty years! — But for twenty six years the Romans kept faith with Israel and did not subdue them, and therefore those years are not counted in the period during which Rome cast her dominion over Israel... The Tanna debe Eliyyahu taught: The world is to exist six thousand years; the first two thousand years are to be void; the next two thousand years are the period of the Torah, and the following two thousand years are the period of the Messiah. Through our many sins a number of these have already passed